

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кузюри Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону України „Про військовий обов'язок і військову службу“

м. К и ї в
4 листопада 2020 року
№ 243-1(II)/2020

Справа № 3-199/2020(485/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кузюри Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону України „Про військовий обов'язок і військову службу“ від 25 березня 1992 року № 2232–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 385).

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Кузюра В.М. із клопотанням перевірити на відповідність статті 17, частині другій статті 19, частині шостій статті 43, статті 65 Конституції України (конституційність) положення підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону України „Про військовий обов'язок і військову службу“ від 25 березня 1992 року № 2232–ХІІ (далі – Закон).

Згідно з положеннями підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону контракт припиняється (розривається), а військовослужбовці, які проходять військову службу за контрактом, звільняються з військової служби „у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів – у разі неможливості їх використання на службі“.

Із матеріалів справи вбачається, що Кузюра В.М. звернувся до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом до Служби безпеки України про визнання протиправними дій (бездіяльності) посадових осіб Служби безпеки України щодо непризначення його на рівнозначну посаду, звільнення його з військової служби та виключення зі списків особового складу; скасування наказу про звільнення з військової служби та виключення зі списків особового складу; поновлення на військовій службі у списках особового складу; стягнення на його користь різниці несплаченого у повному обсязі грошового забезпечення за час вимушеного прогулу.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 8 січня 2020 року позовні вимоги Кузюри В.М. задовольнив.

Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 9 липня 2020 року рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 8 січня 2020 року скасував та у задоволенні позовних вимог Кузюри В.М. відмовив.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що внаслідок застосування положень підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону

він був позбавлений гарантованого частиною шостою статті 43 Конституції України захисту від незаконного звільнення.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (частина перша статті 56).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання є постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 9 липня 2020 року. Однак положення підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону не застосовані у вказаному судовому рішенні, тому Кузюра В.М. не є суб'єктом права на конституційну скаргу.

2.2. Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої).

Порушуючи питання про визнання неконституційними положень підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону, Кузюра В.М. обмежився цитуванням судових рішень у його справі та висловленням незгоди з ними, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом, неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кузюра Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 26 Закону України „Про військовий обов'язок і військову службу“ від 25 березня 1992 року № 2232–ХІІ на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до

Конституційного Суду України неналежним суб'єктом, неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**